

L'atac que va canviar la història

L'assalt japonès de Pearl Harbor va suposar la primera gran humiliació militar per als Estats Units

Washington va abandonar la política aïllacionista i es va implicar en la Segona Guerra Mundial

L'atac que va canviar la història.

Justament ahir va fer vuitanta anys de l'atac de l'exèrcit japonès a la base militar de Pearl Harbor, a Hawaii, un cop que, segons coincideixen a assenyalar els historiadors, va canviar el rumb de la Segona Guerra Mundial i va fer que els Estats Units entressin en aquell conflicte de gran abast.

Els fets es van produir el 7 de desembre de 1941, un diumenge al matí. La força aèria de l'Armada Imperial Japonesa va llançar un atac sorpresa contra la base militar de Pearl Harbor, el lloc

estratègic on la flota del Pacífic dels Estats Units tenia la base d'operacions.

Els japonesos ho tenien tot preparat per dur a terme una operació que agafés els nord-americans totalment desprevinguts. Per això es van estalviar una declaració de guerra formal i van evitar, els dies precedents, fer cap moviment militar o diplomàtic que pogués donar cap pista del que havia de passar als Estats Units.

L'almirall Isoroku Yamamoto va planejar l'acció al mil·límetre. La idea era neutralitzar la capacitat de resposta de l'exèrcit nord-americà aplicant-hi una força molt més potent de la que hauria calgut per assegurar l'èxit de l'operació. L'exèrcit nipó va llançar dues onades d'atacs per aire per a les quals va mobilitzar 353 avions llançats des de sis portaavions diferents. L'objectiu de l'atac era neutralitzar la força naval nord-americana al Pacífic.

Els militars nord-americans es van defensar com van poder, però no tenien res a fer davant la contundència de l'atac nipó. Els japonesos van enfonsar vuit cuirassats nord-americans i en van malmetre quatre. També van acabar al fons del mar diverses embarcacions més petites i es van destruir 188 avions. El resultat en pèrdua de vides humanes va ser sagnant: un total de 2.403 nord-americans van morir en l'atac i 1.282 van resultar ferits.

La victòria del Japó va ser aclaparadora. No només perquè havia culminat amb èxit la seva missió, sinó per l'enorme diferència en el balanç de pèrdues d'un bàndol i l'altre, tant pel que fa a pèrdues materials com humanes. L'exèrcit nipó va perdre en l'acció 29 avions de combat i cinc submarins i el nombre de morts en combat va ser molt inferior al dels nord-americans: 65 militars.

Tot i la contundència de la derrota, que va deixar l'opinió pública nord-americana estabornida durant molt de temps, l'impacte estratègic militar de l'atac japonès va ser molt menys decisiu del que havien previst els arquitectes de l'acció des de Tòquio.

Casualment, aquell dia una bona part de la força naval dels Estats Units no era present al port de Pearl Harbor i es va salvar de l'atac. Els japonesos, a més, no van poder arrasar totes les infraestructures de la base militar nord-americana i van deixar intactes o poc afectades instal·lacions clau com la central elèctrica, els dipòsits de

combustible i diversos edificis com les drassanes, que contenien una quantitat important d'armament i d'eines dels serveis secrets.

El cop important, més enllà dels soldats que s'hi van deixar la vida, va ser el moral. Els Estats Units, un país jove, si més no en comparació amb les potències europees o el mateix Japó, no havien viscut mai una humiliació militar d'aquell calibre. De fet, els nord-americans, amb el record de la Primera Guerra Mundial prou recent encara, vivien bastant al marge d'una guerra que es lliurava, bàsicament, en territori europeu, i en algunes zones de l'Àfrica.

L'atac de Pearl Harbor, però, va capgirar la història com un mitjà. Els Estats Units van declarar la guerra al Japó l'endemà mateix de l'atac i van quedar involucrats en la Segona Guerra Mundial de manera definitiva i irrevocable. El moviment de Washington va ser replicat per Alemanya i Itàlia, aliats del Japó, que van declarar la guerra als Estats Units quatre dies més tard de la batalla.

Tot i el consens general que hi havia aleshores als Estats Units sobre la conveniència de dur a terme una política internacional aïllacionista, el govern nord-americà no va tenir gaire feina a convèncer la seva opinió pública de la necessitat d'intervenir en la guerra.

L'aleshores president, Franklin D. Roosevelt, va pronunciar el 8 de desembre, l'endemà de l'atac, davant el Congrés dels Estats Units, el cèlebre Discurs de la infàmia, amb què va arribar a l'ànima dels nord-americans. El lema Recorda Pearl Harbor es va repetir després moltes vegades en les sovintejades guerres en què van participar els Estats Units després d'aquella humiliació històrica.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 08-12-2021, Pàgina 24

-El Punt Avui. Nacional 08-12-2021, Pàgina 16

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/politica/article/17-politica/2068643-l-atac-que-va-canviar-la-historia.html>